

Ca să fie eficient, mesajul educativ trebuie receptat la timp

nean al toamnei lui 1989, c r u  1 se adaugă, fireste, reluările din stagiunile trecute.

Ansamblul titlurilor (ales ca rezultat al unor opţiuni atent deliberate si sub aspectul substanţei ideatice emotionale, si sub cel al diversităţii de titluri pe care o presupune impactul cu p blul) este, de asemenea, rezultatul unei scurte sesiuni si care include iniţiative de mai largă deschidere culturală, suita de reprezentări din im-pun toarea cladirii din centrul Iasiului, dar si manifestări de pe platforme muncitoresti si din turnee -- toate acestea se constituie intr-un program deopotrivă artistic si ideologic al institutiilor teatrale. Adicarea criteriilor elab r rii si abordării, in dialogul nostru cu scriitorul Mircea Radu Alecsandru, directorul Teatrului Naţional "Vasile Alecsandri" din Iasi.

[illegible]

Teatrul National din Iasi

serviciul de contabilitate — să joace rolul principal în reintregirea patrimoniului unității, iar în asemenea împrejurări notă adărea și resentimente. Ceea ce s-a întâmplat apoi pare să fi fost periclitat de arhivele consecutive (1968 și 1969), adunare generală a oamenilor muncii a acordat numai după stăruințe și multe omonerii să abțină votul de confirmare a lui G.M. în funcție. Coincidență sau nu, a urmat o adunare cărată imediat de schimbarea a calificativele profesionale ale unor dintre cei ce votaseră împotriva contabilului-sef. S-au produs și alte schimbări de „ambele părți”, ajungându-se

prezintă activitatea

la o minicampanie de transferuri sub pretextul întăririi disciplinei, în fond contestabile și contestate.

Adevărata intransigență, fermitatea legală și înseparabil legată de obiectivitate, de consecvență, de un mod de comportare statornic, fără părtiniri și fără excepții. Or, acest trăsături de bază ale fermității principiului nu s-au manifestat pe deplin în conduita contabilului-sef, nici în conduita membrilor ai culectivului de muncă. Sever și unii, conciliant cu alții, manifestându o stranie predilecție pentru schimbarea colaboratorilor, pretinzând ordine în acte, dar răstăcăt acte care nu conștă în răspunderea comisiei de judecată. Insistent pînă la exagerare în capitolul hainelor de protecție (mulți deținători ai foilor de acord să le plătescă, dar nu li valoarea maximă și fără calculuri uzurii), în schimb indulgent pînă la cocoloșire în capitolul benzii (cu care ai fi cazul unei infracțiuni trecut cu vederea), G.M. s-a privat singur de autoritatea necesară unui adevărat pazitor ferm al ordinii financiar-contabil și gestionare. Nu e de mirare de că ea exigenta sa, chiar cînd era totuși vală și necesară, a fost taxată drept hachă, măsurile luate (cînd era

Din experiența și preocupările a două colective muncitorești din municipiul Craiova

penilor muncii, stația de radioamplificare ilustrează pe larg aspecte concrete din cadrul 'dezbatărilor, măsurile stabilite, termenele scadente și răspunderile repartizate' — ne spune în primul Opreșu, președintele comitetului de educație politică și cultură socialistă din întreprindere. Desigur, în activitatea stației de radioamplificare de aici există loc pentru mai bine. Că așa stau lucrurile ne-a îndovedit chiar președintele muncii în timpul discuțiilor noastre întincont cum priplit Explicația : se prezenta altceva decit ceea ce fusese prevăzut în programul-cadru activat pentru săptămîna și data respectivă.

Cum se desfașoară activitatea stației de radioamplificare de la începutul anului 1964, în timpul discuției că de Material Rulant Craiova? Consenmăm din darea de seamă a conferinței pentru alegerea noului comitet de partid al întreprinderii : „Trebuie criticat faptul că o slabă atenție s-a acordat în perioada critică, perioada la stația de radioamplificare, care, deosebi în acest an, a încetat să mai constituie o formă eficientă a muncii politice de masă, de propagandă în general”. Cum era și firesc, în cursul prezentei critice, s-a determinat conferința să stabilească măsuri în vederea perfecționării muncii în acest domeniu. Cu atît mai necesar cu cit activitatea stației de radioamplificare fusese lăsată la periferia preocupărilor comitetului de educație politică și cultură socialistă, a comitetelor de partid și sindicat. În ultimele zile, așa cum ne spunea și tovarăș Nicolae Berbecaru, noul președinte al stației de radioamplificare, în cadrul programelor de activitate, emisiunile stațiilor au devenit mai frecvente. Și au ce populariza. Astfel, muncitorii Constanța Mirea și Nicolae Proscaci ne vorbeau de realizări spectaculoase în cadrul proiectului de energie electrică la standurile de probă, de o serie de inițiative în ceea ce privește recuperarea, reconducerea și refolosirea unor piese și subsanabile. Am dori — ne spune și el — să se realizeze în activitățile muncitorilor consacrate unor acte legislative, evenimente politice la zi, metodelor de muncă ale fruntașilor în producție.

Sperăm că asigurările primite de la Liviu Marinescu, noul președinte al comitetului de educație politică și cultură socialistă din întreprindere, măsurile luate deja vor face ca începutul bun din ultima perioadă să fie consolidat, iar activitatea stației de radioamplificare să se ridice cel puțin la nivelul frumoașiei realizărilor din perioada următoare de acest harnic comitet muncitoresc.

Nicolae BABALU
correspondent „Scînteii”

(Urmare din pag. D)

Prin mnenii, și la imboldul erind
 din rind, au invins vicisitudinile
 istoriei, cu iureșul și de năvăliri, cu
 emporare, dar jefuitoare și chinu-
 toare stăpâniri străine, păstrându-ne
 înfloritoare, înfloritoare, înfloritoare
 geniu și spirit, și poporul nostru
 nealtearte. La răstimpuri, în
 meșuri de grea cumpănă, cind
 că se prăbușește, din
 această luptă colectivă s-a ridicat
 în înălțime, în înălțime, în înălțime
 dorul de libertate atingeau sublimul
 jurămul și la jertfă, hrănite de as-
 piranțele încreșii grupări etnice pe
 care o reprezenta, în numele cărora
 și alături de care lupta, învingind
 și împotrivire, orice calamitate
 istorică.

Scritorii, mai mult decît orice alt
 beneficiar al sirului de jertfe care
 stău la baza lui în care se scaldă
 sufletul românesc, aplecă pe pa-

inamile in care stau inscrite vetejile
inaintate, exempluri lor de demitate
si curaj in fata unor dusmani
puhoi si fara numar, se apropie cu
sfiala la hotarastina de aceste capre
si cu nume de oameni si curaj
se la reinvie chipul si fapele pildeu-
toare. In fiecare veac al existentei
noastre ca popor, cei inezista cu
demonii in lupta a miiilor con-
duse in lupta cu demonii si curaj
pot gasi subiecte de romane istorice,
de drame si epopei — trilogi si pen-
talogi — care sa zguduie sufletele
cititorilor si diferente si intraseara
in inderul noilor harnis si curaj
mintul dragostei datorate acestui sir
pamint stramosesc, pastrat prin jert-
ri inaintailor slavici, care ne-au lasat
exemplare ca si in "Cronica drama-
tica" de moștenirii nepieritoare.

Titus Popovici, ca si alii multi
dintre contemporanii si inaintașii
săi, s-a dăruit indelung meditației
asupra unui dintre domitori
dintre epoci de "cel
Mare", fără îndoială, nădărnici în
Scrisoarea III a lui Eminescu și
 aniversarea a șase veacuri de la ur-
carea pe tron a lui Bănel Dănuș, bi-
bliotecă dintr-o mare dințel, algerul,
spaima Apusului în vremea și
urmărește mintal cum ar fi puiul
la ființă în cugetul scriitorului —
autor al "Moștenirii" — cronică dra-
matică dintr-o epocă de domitor
este de-a dreptul tulburător. În
Rovine, Mircea Basarab avea doar
30 de ani. Eminescu scria despre el,
venind în cortul lui Balazid: „...A
dăruit de simplu puiul ură, a
dăruit port”
pentru cei ce l-au calificat astfel în
șirul domnilor cu același prenume,
„cel dintii” dintre ei și, după imagi-
narea lui Titus Popovici de la Arges, pe
cu siguranță, Mircea arată ca un
bărbat frumos, cu ochi mari privind
în depărtare timpului care soate
la faptele omului, stăpînit de
continuitate și de o înaltă
destinul neamului său. Să fi primul
stăpînit al unei țări mici de
plugari și de oieri care-i vorbeau
de pe o creastă de munte pe alia,
liberate și să ațai de pază populu-
lui cotropitor, în fața cărora Europa
intreaga își plecase capul, o Europă
cu regi și împărați vestiți, cu cava-
lieri și cavaleri, cu domitori și do-
mitori nenfricări ai crucii și al că-
torii ai Sfîntului Mormint, învinși la
Nicolope de Balazid; și să fi singura
ca Mircea, în fața teribilei puteri
neamului, urma căreia, cu curaj
și curaj, singur pădăruia și să
nevoie și neamul — și să birui
pe cel ce se credea de nebiruit. Ce
neaseamul îmbărmătare este în a-
cintă, singuratecă, plină de vocile,
dintine și de cele ale
într-un propriu-î piept băta de
inimă a neamului din care popore,
Mircea era și reprezenta un popor
dintre un neam nenfricat, doritor
de libertate, neam nenfricat de
înău sau fost Stefan cel Mare,
Mihael Viteazul și sutele de mii de
oști anonomi care s-au jertfit în
cele două intrucate războaie
în care dăruia și viața sa conșua
într-un într-un al veac. El au urmă-
rit același tel: libertatea, independen-
ța și unitatea tuturor celor de
un neam, de o limbă și de o con-
știință, viață, și de o conștiință
lămurare cu cele celelalte popoare.
N-am nădă la nici o brazdă de
pămînt străin, dar n-am preocupări
nici o picătură de singe pentru
păstarea moștenirii ce ne-au lăsat
strămoșii. În „Cronica dramatică”
a domniei lui Mircea cel Mare, Titus

popovici — cuprind — informat, insipid și capabil să trăsească clipele cruciale ale unui om și domitor ce și-a păstrat coloana — genul diplomatic al luptă hotărâta, sprâncile și buzele lui ascund dependenței lui în împrejurări și timpuri în care popoarele vecine erau pașalucii ale Semilunei. Din loc în loc, reapar cuvintele lui însoțite de un mișcămănt nescut: „...vă urez un bun venit!”, „...să fac cale întoarsă...”. „Bun venit!” celor cu inima bună și genul deschis: „cale întoarsă! aceluia care nu are nimic de spus și care, totuși, spre a-l ascunde pe celălalt încruntat, amenințat, cumpărător.”

Interpretată de cei mai de seamă actori ai Teatrului Național, ucrainienii au dat o impresie de mare străbătut pe orice spectator cînd Mircea — Gheorghe Cozoric — exprimă rațiunea împotriva sării sale. „Nu simt pe aceste meleaguri de cînd nu am văzut puterilor de lume, a răsunat cel dintîi glas omenească. Totul cei ce au vrut să cucerască Apusul pe aici au eșuat. Bănuiesc, că și-au tras din nou din teșturile lor, în viitorul încăce și încolo. Noi am stat. Cu greu ca fiedera pe copacul vieții care e țara ce am avut-o din vîrstă în vîrstă, am rămas aici...”) Să-și putea să nu înveți mai bine? Băzard, dar ne vom lupta mai departe în păduri, în stîncile Carpaților, în cetățile Ardealului și-n ruinele lor, dar în țara noastră, în țara nicodană...”) Cu un imbru de om de război de buzugdan, se au adăa în toate veacurile viitoare, simțim că fiecare vorbă spusă de actor se infinge în inimă, scriind acolo poezia neînfrînată, a răsunetului de demn, înscădat de libertate și independență.

D. R. Popescu a scris laconic, dar cuprinzător și meritor de Titus Popovici: „Măstirea este o capodoperă!”

Secolele ce alcătuiesc coloana victoriei patriei ne ajută să înțelegem mai bine rolul pe care îl joacă mustrile și personalitățile în istoria acestui popor. Cînd 12 milioane de grâu la hectar, cele peste 40 de tone de porumb stivuite la hectar, copiii noștri care se întrec pe bălțile și stîncile matematici, și chimiei, fizicii, biologii și medicilor strălucii, mineri aurorele de eroism muncii, cercetătorii cu ochiul lipit de microscop ca să afle tainele materiei, oamenii își desfășoară activitatea sub ochii noștri. Cînd actorii să nu așteptăm să treacă decenii pentru a ogîndi în capodoperele noastre pe care se întemeiază adevărata noastră independență, libertatea de a ne fauri viitorul așa cum îl dorim. Ei toți sînt impliniți testamentului, al moștenirii lăsate de înaintași. Fiecare, la locul său, contribuie prin muncă și creație, în lupta de a ne fauri viitorul țării la asigurarea condițiilor celor mai favorabile păstrării independenței naționale și înălțării noastre, ne dezmințim de-a lungul a două milenii de generații și să nu pierdem puterea din strălucire de existență ale celor ce au populat mîndrul nostru pămînt strămoșesc, de pe cînd „s-a auzit primul glas omenească pe aceste meleaguri”, cum spunea Mircea din „Măstirea” lui Titus Popovici. Este un mesaj al istoriei noastre ce răsună puternic pînă azi, cînd, în faurim, sub conducerea noastră comunistă, istoria prezintă și viitoare.

Emilia ȘI. MILICESCU

dactat la două adrese (corespondență de la un birou la altul situat pe același coridor), iar în 11 luni după primele constatări pe hirtie (situații de fapt fiind altele unanim cunoscute) s-au emis decizii de impunere a sancțiunilor unității de aplicare a acestei viteză de citire prin scanare ca litigiu va fi rezolvat „pe cale amiabilă”, ca definiții foarte drept al echipamentului îl vor restitui de la bun început.

Un persoana așa au procedat. Altele s-au lansat în dispute judiciare cu unitatea, dispute ce nu s-au încheiat nici până acum. Lipsesc exercitii opinii ferme și promptă față de nereguli care afectează a vorbii, a vorbii și alindui-se în jurul a atmosferei - atunci când se iveau - erau tratate cu menajamente, în care recuperarea pagubilor (chiar a fraudelor) se făcea „pe cale amiabilă” de conducătorii unității, ajungându-se într-un întreg fel de aplicația în perspectiva compromisiului la toate acestea adăugându-se foarte mare doză de aproximativ în respectarea normelor și procedurilor legale, iscarea subită a unui număr de litigii a stăruit o confuzie pe

chiar indecizile de imputatie, 2
dintre cei constrinsi la plată sa
adresat comisiei de judecată de
plină foră ierarhic superior unită
lei. Comisia de pe linia departament
a restituit contestațiile cu îndrum
rea a căror sarcini erau încredin
tele comisiei, intrându-se astfel în limi
tele legii. Adresa era contrasemnată
de jurisconsultul în ale cărui atribu
ții intra și asistența de specialitate
care asigurată unității în cauza în
caz în care în cadrul oficiului
lui juridic al departamentului nu s-a
deplasat cel puțin o dată într-un an
de zile pentru a vedea dacă și cum
sa înființat comisia, cum funcțio
nază și în ce măsură.

Am văzut judecarea litigiilor sa potins
cu totul, cerințe elementare ale ac
tivității jurisdicționale nu erau sa
tisfăcute, singurul „rezultat” fiind
stare de zădărnici, un adevărat război
de poziții între cele două părți. „Mi
siv” pe de o parte și resorțul con
tabilitate pe de alta.

De ce cu resorțul de contabilitate
Pentru că, în același climat echivo
ce alunșe și la o reprezentare de
stat, în care se află și un mare
contabilului-sef Ghiurlic Mihai în
teribila chestiune a echipamentului
de protecție, Desigur, era inerent

[illegible]

Sergiu ANDON